

ಅಮೇಲೆ ತನ್ನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. ದೇವರಿಗೆ ಬಲಿ ಅರಂಭವಾಗಿ ಇಷ್ಟತಾಲ್ಲು ಕೋಗಳನ್ನು, ನೂರಾಣಿತ್ವ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಅನಂತರ ರಾಜನು ಶಕ್ತಿದೇವತೆಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಅರವನೀಗೆ ಹೋಗುವನು. ದಳವಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರಾಜನಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಭಿಸುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಇಳ್ಳಿಯ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಉಡುಗೊರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರು. ನರ್ತಕಿಯರು, ದೇವದಾಸಿಗಳು ದೇವರ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ನರ್ತನವನ್ನು ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವದಾಸಿಯರ ಮ್ಯಾ ಮೆಲೀರುವ ಅಭರಣಗಳ ಸಿರಿಯನ್ನು ವರ್ಣಣಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ವರಹಗಳ ಇಂದ್ರಾಂಧ ಒಬ್ಬ ದೇವದಾಸಿ ಇರುವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು” ಎಂತಲೂ ಪ್ರವಾಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಕಾಗಲೂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂಭಾಗ ಸಾಲು ಮಂಟಪದ ತೇರಿನ ಬಿದಿಯಿಂದಾಗಿಗೆ ‘ಸೂಳ ಬಜಾರ್’ ಎಂದಿರುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಉತ್ಸವದ ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಹಂತ ಜಟ್ಟಿಗಳ ಕಾಳಗ. “...ಆ ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಂಗಾಂಗ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು.

**ಮೈಸೂರು ಉತ್ಸವವನ್ನು
ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ
ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ನವರಾತ್ರಿ
ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು
ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ‘ಪೋಜು
ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ’
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ
‘ಪೋಜು’ ಎಂಬ ಪದ ಉದ್ಯು
ಮೂಲದ ‘ಫೋಜು’; ಅಂದರೆ
ಸೈನ್ಯ ಹೀಗಾಗಿ ಮೈಸೂರು ದಸರಾ
ಎಂಬುದು ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ಆಯುಧ
ಸಂಬಂಧದ ಪೂರ್ಬಿಯಾಗಿ
ಅದರೊಡನೆ ಚೌಡಿ, ಬಾಮುಂಡಿ,
ಬಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಈ ಶಕ್ತಿ
ದೇವತೆಯ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿಯೂ
ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ.**

ಸೌತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿಧ್ವವರನ್ನು ಸಹಾಯಕರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ವಿಳ್ಳಕರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ! ಅಮೇಲೆ ಪಾಣಿದ ಆನೆಗೆ ಪೂಜಾರಿಯಿಂದ ಅಚನೆ ನಡೆಯುವುದು. ಒಂಬತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಬ್ಬ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ವಿಳ್ಳಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವಾಗಲ್ಲಿ ಅವರು ಪೋಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಗುವರು. ಕುದುರೆಗಳು ಕೆನೆಯುವುವು. ಅನೆಗಳು ಘೋಧುವುವು ಮತ್ತು ಶಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಾಂದ ಹೊರಟ ಧೂನಿ ಭಾವಿಯನ್ನೇ ನಡೆಸಿವುದು. ಬಂಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದಿಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಬಾಣ ಬಿರುಸುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿರುವುದು. ನನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಾಲೇ ತಲೆ ಸುತ್ತು ಬಂದು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಬಿಳುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಡೋಮಿಂಗೋ. ಪೋಂಚುರಿಸ್ತಾನಿಂದ ಒಂದ ಘರೂಲ್ ನ್ಯಾನಿಜ್, “...ಮೊದಲ ದಿನ ಒಂಬತ್ತು ಕೋಣ, ಒಂಬತ್ತು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅದನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿವ ಸಾಷ್ಟುದಾಯಿವಿಟ್ಟು” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತದನಂತರ, “ಅನೆ, ಕುದುರೆಗಳು ಗುಲಾಬಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುವು. ಶೀರಣಿನ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಲಾದ ರಾಜನ

ಇತ್ತೀಚಿನ
ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಗೆ
ಬಂದಿರುವ ‘ಮಹಿಷ
ದಸರಾ’

